

EI10SE

773001

Esllavissaments submarins de s'Aigua Blanca

Situació

Municipi: Santa Eulària des Riu

Coordenades U.T.M. X: 380482
(31N ETRS89): Y: 4321734

Dificultat i duració

15 min

Accés

Per la carretera PM-810 en direcció cap a Cala Sant Vicenç, seguïu les senyalitzacions cap a s'Aigua Blanca fins que arribeu al camí asfaltat que porta fins a la platja.

Interès principal

Sedimentològic

Interès secundari

Estratigràfic, tectònic, geotècnic

Descripció de la localitat

Part de l'olistostroma que apareix a la platja de s'Aigua Blanca.

La platja de s'Aigua Blanca és un bon lloc per poder observar una de les formacions geològiques més difícils d'estudiar: els olistostromes.

Un olistostroma és una massa caòtica de materials de diferent litologia que es troben envoltats per una matriu fangosa. Presenta una edat més antiga que la sèrie sedimentaria a la qual s'encaixa. Es produeix degut a grans esllavissaments submarins que tenen lloc al talús continental a causa de l'activitat tectònica.

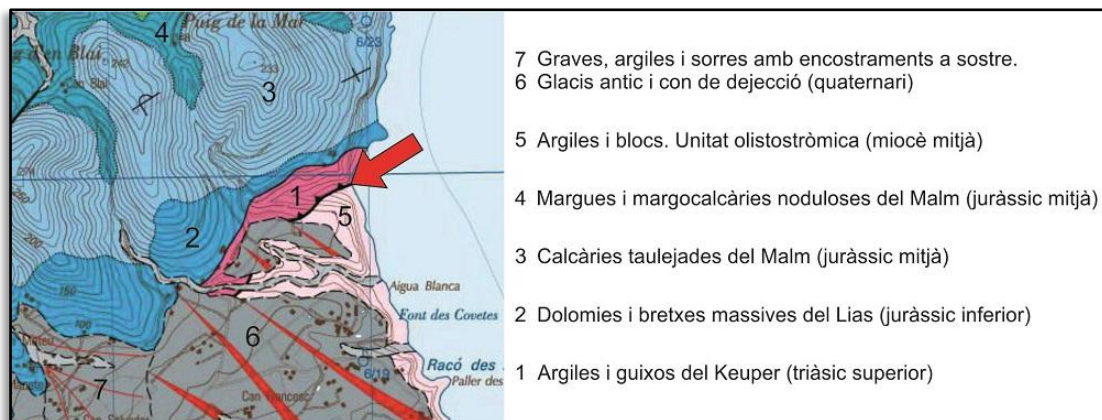
El material heterogeni que defineix litològicament a l'olistostroma es coneix amb el nom de megabretxa o *mélange* i inclou des de clastos de mida petita fins a blocs enormes d'alguns metres de longitud coneguts com a olistolits. A s'Aigua Blanca és possible trobar fragments replegats de capes de materials heterogenis.

Esquerra: detall de l'aspecte de l'olistostroma. Dreta: fragment de capes replegades.

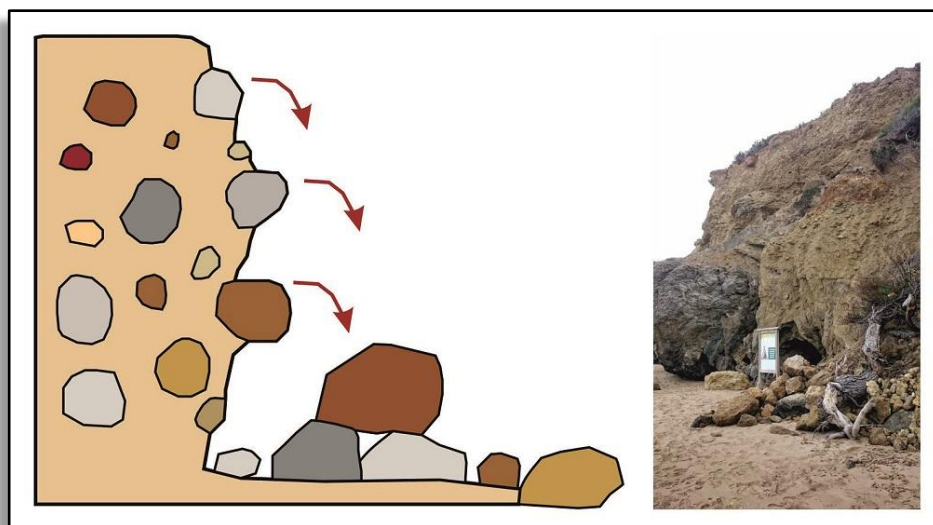
Pel que fa a l'aflorament de s'Aigua Blanca, al igual que la resta d'olistostromes presents a les Balears i les Bètiques, l'origen resideix als grans plegaments ocorreguts durant l'Orogènia Alpina. De fet, s'ha datat com a Langhià (miocè mitjà), pis geològic que correspon amb el punt àlgid d'aquesta Orogènia.

Degut a que els olistostromes es relacionen amb moments d'activitat tectònica, moltes vegades es poden trobar associats a una falla. En aquest cas, s'ha considerat que al mig de la platja de s'Aigua Blanca hi ha un encavalcament que posa en contacte els materials del Keuper (triàsic superior) amb l'olistostroma.

Cartografia geològica a on es pot veure la representació de l'encavalcament que afecta a les Fàcies Keuper i a la unitat olistostròmica. Extret de Fulla 773 35-30 del Mapa Geològic de España (E 1:25.000), publicat pel ITGE (2009).

Un altre aspecte interessant a comentar és l'elevada susceptibilitat d'aquesta zona a patir desprendiments. Això és degut a la composició predominantment argilosa dels materials que formen els talussos i a la presència de blocs rocosos inclosos en aquesta matriu. Això dona peu a que es produeixi una erosió diferencial fent que els blocs rocosos quedin aïllats i sense suport al anar erosionant-se la seva matriu.

Esquerra: il·lustració de com es produeix l'erosió diferencial que dona lloc als desprendiments. Dreta: exemple d'un desprendiment.

Per a saber-ne més

Mata Lleonart R. & Roig i Munar, X., 2016. *Eivissa i Formentera: camins i pedres. Descoberta geològica i geomorfològica*. Axial Natura. 218 pp.

IGME. 2009. Mapa Geològic de España. Escala 1:25000. Sant Joan de Labritja. *Instituto Geológico Minero de España*. 81 pp.